ECLI:LV:AT:2024:0130.11355005221.9.L
Lieta Nr. 11355005221, SKK-74/2024
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2024. gada 30. janvārī

Senāts šādā sastāvā: senatori Ivars Bičkovičs, Anita Poļakova, Inguna Radzeviča,

iepazinies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2023. gada 8. maija lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā norāda, ka apelācijas instances tiesas lēmums pamatots ar pieņēmumiem, un tiesas secinājumi par apstākļiem, kādos cietušais ir guvis miesas bojājumus, kas bija par iemeslu cietušā nāvei, neatbilst lietā iegūtajiem pierādījumiem. Apelācijas instances tiesa nav ņēmusi vērā apsūdzētā /pers. A/ iepriekš sniegtās liecības, proti, ka, atņemot cietušajam nazi, viņš vēlējies aizstāvēties un novērst apdraudējumu savai un pārējo automašīnā esošo personu dzīvībām. Cietušā nāve nav iestājusies apsūdzēto /pers. A/ vai /pers. B/ sitienu rezultātā.

Tāpat apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā norādījis, ka viņam noteiktais sods ir pārāk bargs. Tiesa nav ņēmusi vērā visus viņa atbildību mīkstinošos apstākļus. Turklāt viņš cietušā mātei pēc paša iniciatīvas devis naudu bēru organizēšanai.

Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmā daļa noteic, ka tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. pantā un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Kriminālprocesa likuma 573. panta pirmā daļa noteic, ka nolēmumu tiesiskumu kasācijas kārtībā pārbauda tikai tādā gadījumā, ja kasācijas sūdzībā vai protestā izteiktā prasība pamatota ar Krimināllikuma pārkāpumu vai Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu.

Senāts konstatē, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzības argumenti norādīti vispārīga apgalvojuma formā bez pamatojuma un pauž kasācijas sūdzības iesniedzēja neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus un sniedzot savu vērtējumu par pierādīšanas priekšmetā ietilpstošajiem apstākļiem.

Tāpat apsūdzētais /pers. A/ pretēji Kriminālprocesa likuma 573. panta pirmajā daļā noteiktajam nav arī pamatojis kasācijas sūdzībā izteikto apgalvojumu par tiesas pieļautajiem pārkāpumiem, nosakot viņam sodu. /pers. A/ nav norādījis, kādus atbildību mīkstinošos apstākļus apelācijas instances tiesa nav izvērtējusi.

Senāts konstatē, ka kasācijas sūdzības arguments par to, ka, nosakot /pers. A/ sodu, tiesa nav ņēmusi vērā apstākli par finansiāla atbalsta sniegšanu cietušā bēru organizēšanā, netika minēts apelācijas sūdzībā. Senāts jau agrāk ir norādījis, ka kasācijas sūdzību nevar iesniegt par tādiem apstākļiem, par kuriem nebija iesniegta apelācijas sūdzība par pirmās instances tiesas spriedumu (*Senāta 2011. gada 29. novembra lēmums lietā Nr. SKK-604/2011, 11815003910*).

Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzība neatbilst Kriminālprocesa likuma 573. panta pirmās daļas prasībām un tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.[1] panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

I. Bičkovičs A. Poļakova I. Radzeviča